

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hyperaspistes Diatribae Aduersus Serum Arbitrium
Martini Lutheri**

Erasmus, Desiderius

Coloniæ, 1526

VD16 E 3030

66 Nullo loco posse euinci p[er]spicuitate[m] scriptur[a]e, adducto a Lut.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34433

die stat & cras in clibanū mittit, Deus sic uestit, quā
to magis nos? Sed p̄gamus & scripturis obruam⁹
pestilens illud sophistar̄ uerbum.

65. ¶ Psalmus. 18. dicit. Præceptū dñi lucidum
seu par̄ illuminās oculos. Credo, id qđ oculos illus-
minat, nō esse obscurę uel ambiguum. Itē, Psal. 118.
Ostiū uerbor̄ tuor̄ illuminat & intellectū dat par-
uulis. Hic uerbis Dei tribuit, ut sint ostiū & apertū
qddam, qđ oībus expositū sit, & etiā paruulos illus-
minet. Elaias. 8. ad legē & testimonium mittit oīes
quæstiones, & nisi hoc fecerimus, mināt nobis, ne
gandā esse lucē auroræ. In Zacharia cap. 2. mādar,
ut ex ore sacerdotis legem requirant, ut q̄ sit angelus
dñi exercituum, pulcherrimus scilicet angelus,
uel legatus dñi, qui ea afferat. quæ tum ip̄si sunt am-
bigua, tum pplo obscura, ut nesciat, tam ip̄se quid
loquat̄, & illi quid audiant. Et quid in uniuerso ue-
teri testamento, maxime uno illo Psalmo. 118. dicit
in laude scripturæ frequētius q̄ ipsam esse lucē cer-
tissimam & euidentissimam: sic em̄ celebrat ille cla-
ritatē eius. Lucerna pedibus meis uerbum tuum,
& lumē semitis meis. Nō ait. Lucerna pedibus me-
is solum spūs tuūs, licet & huic tribuat suū officiū,
dicēs, sp̄itus tuus bonus deducet me in terra re-
cta. Ita & uia & semita dicit, nimir̄ a nimia certitu-
dine. Veniamus ad nouum testamētum. Paulus di-
cit Ro. 1. Euāgeliū esse p̄ Prophetas in scripturis san-
ctis p̄missum. Et ca. 3. Iustitiā fidei testificatā a lege
& prophetis. Qualis aut̄ testificatio, si obscura est?
Quin cum per om̄es ep̄stolas, Euāgelion uerbi lu-
cis, Euāgelion claritatis fecit, tū ex p̄fesso ac magna
copia facit. z. Co. 3. 8. 4. ubi de claritate tā Mōsi q̄
Chris

Christi gloriōse disputat. Petrus quoqpa*it.* z. Pet. j.
tertum ualde habemus sermonē proprieterticū, cui attē
dentes sicut lampadi lucenti in loco caliginoso, be
nefacitis. Hic Petrus uerbū Dei lucidam lucernam
facit, omnia alia tenebras. Et nos obscuritatē & tene
bras ex uerbo faciūt. Christus seze lucē mundi cos
ties uocat, Iohannē Baptistā lucernā lucentē & ardē
teim, absque dūbio nō propriter uitē sanctitatē, sed propriter
uerbū, quē ad modū Thesl. Paulus. Luminaria mū
di uocat lucida, quia (inque) uerbū uitae tenetis. Vita
eīm sine uerbo incerta est & obscura.

67 ¶ Et quod faciūt Apostoli, dum suas predicatōes
per scripturas pbant, an ut nobis tenebras suas ma
ioribus tenebris obscurēt? Vel ut notius prognōtius
pbent? Quid facit Christus. Iohani. f. ubi ludeos do
cet, ut scripturas scrutentur, sui scilicet testes, an ut
ambiguos reddat de fide suis? Quid faciūt illi Actu.
.j.7. qui audito Paulo, die ac nocte scripturas leges
bant, ut uiderēt, an sic haberēt? Nōne ista oīa pros
bant, Apostolos sicut & Christū, ad scripturas pros
uocare, tanque ad testes clarissimas suorum sermonum?
Qua frōte ergo noſ eas obscuras facimus? Obscu
ro fuit ne illa uerba scripturæ obscura ultra ambig
ua, Deus creauit cœlū & terrā. Verbū caro factū
est, & oīa quē pro articulis fidei totus accepit mūdus?
Vnde accepit? nōne ex scripturis? Et quod faciūt, qui
adhuc hodie predicāt? Scripturas interpretantur ac
declarant. ¶ At si obscura est scriptura quam decla
rāt, quis nos certos facit, inprompte eorū declarationē eē
certā? Alia noua declaratio? Quis & illā declarabit?
Ita fiet, progressus in infinitū. Sūma, si scriptura obscu
ra ultra ambigua est, quid illā opus fuit nobis diuinis?